Abychom *věcem týkajícím se spravedlivosti* mohli učit efektivněji, je důležité porozumět tomu, že kromě toho, že druhým předáme určité informace, musíme jim také pomáhat získávat zjevení. Tímto způsobem pak ten, koho učíme, může pocítit touhu poznat tyto zásady sám pro sebe.

Pán Hyrumu Smithovi skrze jeho bratra, Proroka Josepha Smitha, zjevil:

„Udělím ti ze svého Ducha, který osvítí mysl tvou, který naplní duši tvou radostí;

A potom budeš znáti … všechny věci, kterékoli si ode mne budeš přáti, které se týkají věcí spravedlivosti, ve víře, věře ve mne, že obdržíš.“ (NaS 11:13–14.)

Na závěr bych rád řekl, že nás písma varují před nebezpečím smrti, pokud jde o věci týkající se spravedlivosti, a před závažnými následky, které to přináší těm, kteří byli osvíceni Duchem Božím, a poté upadnou do hříchu a přestupku.

Výuka *věcem týkajících se spravedlivosti* je důležitou součástí pomoci lidem, aby přišli k poznání pravdy, obrátili se a zůstali pevnými ve víře v Krista až do konce.

Rodiče mají posvátnou povinnost učit své děti *věcem týkajícím se spravedlivosti*. Vedoucí a učitelé mohou bdít nad členy, které mají na starosti, a mohou je vyživovat a pilně je učit všem *věcem týkajícím se spravedlivosti*.

Toho lze efektivněji dosáhnout tehdy, jestliže během výuky pomáháme druhým přijímat zjevení, a tím v nich vyvoláme touhu po tom, aby byli osvícení Duchem Božím. Když pak používají víru, Duch jim může pomoci poznávat *věci týkající se spravedlivosti*. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

Starší Neil L. Andersen
Kvorum Dvanácti apoštolů

Vyprávěj mi příběhy o Ježíšovi

Silnější osobní víra v Ježíše Krista … připraví [vaše děti] na výzvy, kterým budou muset dozajista čelit.

Když jste požádáni promluvit na konci posledního zasedání generální konference, naslouchá te každému slovu a jste zvědavi, jakou část vašeho proslovu někdo pronese před vámi. Náměty na proslovy se nezadávají, neexistuje žádná spolupráce na tématech. Pánův způsob je samozřejmě vždy ten nejlepší. Pán vezme osobní, modlitbou naplněné úsilí každého řečníka a vytvoří z toho duchovní symfonii nabitou zjevením a mocí. Opakující se témata, zásada, která staví na další zásadě, prorocká varování, povznášející zaslíbení – božská harmonie je zázrak! Svědčím o tom, že na této konferenci jsme slyšeli a pociťovali vůli a mysl Páně.

President Thomas S. Monson popsal tuto nastupující generaci jako tu „nejlepší, kterou jsme kdy měli“,[1] a mladým řekl: „Přišli jste na tuto zem v úžasné době. Před vámi jsou téměř neomezené příležitosti.“[2] Také ale upozornil: „Byli [jsme] posláni na zem v neklidné době.“[3] „Je to doba uvolněných mravů, a dnešní společnost, obecně vzato, běžně zákony Božími opovrhuje a porušuje je.“[4] Jsme obklopeni tolika věcmi, které jsou určeny k tomu, aby rozptylovaly naši pozornost. „Protivník používá všechny možné prostředky k tomu, aby nás chytil do své pavučiny lží.“[5]

Držíme v náručí nastupující generaci. Tito lidé přicházejí na zem s důležitými zodpovědnostmi a velkými duchovními schopnostmi. Nemůžeme být nedbalí v tom, jak je připravujeme. Naší výzvou, jako rodičů a učitelů, není vytvořit v jejich duši duchovní jádro, ale spíše rozdmýchat oheň jejich duchovního jádra, z něhož již nyní sálá žár jejich předsmrtelné víry.

Dnes odpoledne bych rád položil důraz na prosbu dítěte z této písně z Primárek:

Vyprávěj mi příběhy o Ježíšovi,
kterým tak rád naslouchám.
O tom, na co bych se ho zeptal,
kdyby zde byl s námi sám.[6]

V dnešním světě se každé dítě, každý mladý muž a mladá žena potřebují osobně obrátit k pravdě. Každý potřebuje vlastní světlo, vlastní „stálou a neochvějnou“[7] víru v Pána Ježíše Krista, nezávislou na rodičích, vedoucích mládeže a přátel, kteří jsou pro ně oporou.

Příběhy o Ježíšovi mohou být jakoby závanem větru nad žhavými uhlíky víry v srdci našich dětí. Ježíš pravil: „Já jsem ta cesta, i pravda, i život.“[8] Znovu a znovu vyprávěné příběhy o Ježíšovi přinášejí víru v Pána Ježíše Krista a sílu pro základ jejich svědectví. Napadá vás snad cennější dar pro naše děti?

Jsou život a nauky Ježíše Krista pevně zasazeny do mysli a duše našich dětí? Zamýšlejí se nad Spasitelovým životem, když přemýšlejí o tom, co mají v životě dělat? Toto bude v následujících letech čím dál důležitější.

Představují si naše děti předsmrtelnou radu,[9] kde Ježíš – největší ze všech – prohlásil: „Zde jsem, pošli mne“?[10] Uvědomují si, že svou vlastní ochotou sloužit následují Jeho příklad?

Přemýšlejí o Jeho narození ve skromných podmínkách,[11] o Spasiteli světa, jak leží v jeslích?[12] Pomáhá jim myšlenka na tyto Jeho okolnosti lépe porozumět tomu, jaké místo mají v životě hmotné statky?

Vědí, že Ježíš často učil: „Proste, a obdržíte“?[13] Plynou myslí našich dětí myšlenky na Jeho modlitby vděčnosti[14] a na Jeho prosby vznášené k Otci,[15] když samy poklekají k modlitbě se svými starostmi?

Vyprávíme jim o lásce, kterou Ježíš chová k dětem, jak je držel v náručí, jak se za ně modlil a plakal?[16] Vědí naše děti, že Ježíš stojí připraven a „s otevřenou náručí, aby [je] přijal“?[17]

Posilují je příběhy o tom, jak se Ježíš postil[18] – když je učíme zákonu půstu?

Vědí naše děti, když se cítí osaměle, jak osaměle se cítil Spasitel, když Ho opustili Jeho přátelé a když se zeptal svých apoštolů: „Zdaliž i vy chcete odjíti?“[19]

Pociťují naše děti moc spočívající ve Spasitelových zázracích? Ježíš uzdravil malomocného,[20] vrátil zrak slepému.[21] Nasytil zástup pěti tisíců,[22] utišil moře[23] a vzkřísil Lazara z mrtvých.[24] Věří naše děti, že „zázraky jsou konány vírou“,[25] a modlí se o zázraky ve vlastním životě?

Čerpají naše děti odvahu ze slov, která Spasitel pronesl knížeti synagogy: „Neboj se, toliko věř“?[26]

Vědí naše děti o Jeho dokonalém životě,[27] o Jeho nesobecké službě, o Jeho zrazení a krutém Ukřižování?[28] Svědčíme jim o tom, že Jeho Vzkříšení,[29] Jeho návštěva u Nefitů v Americe[30] a Jeho zjevení se Proroku Josephu Smithovi v Posvátném háji je skutečné?[31]

Očekávají Jeho majestátní návrat, kdy vše bude napraveno a každé koleno se skloní a každý jazyk vyzná, že Ježíš je Kristus?[32]

Říkají naše děti: „Vyprávěj mi příběhy o Ježíšovi, kterým tak rád naslouchám“?[33]

Obracím se na mládež a na děti: žijte tak, abyste naplnili své důležité zodpovědnosti a veliké duchovní možnosti. Snažte se více dozvědět o Ježíšovi; čtěte písma. Jednou z možností je znovu si přečíst knihu Janovu a pak o tom diskutovat s rodiči, učiteli a mezi sebou navzájem.

Obracím se na otce a matky, dědečky a babičky a na ty, kteří vlastní děti nemají, ale kteří s láskou pečují o děti a mládež – radím vám, abyste mluvili častěji o Ježíši Kristu. V Jeho svatém

jménu spočívá veliká duchovní moc. „[Není] žádného jiného jména ani žádné jiné cesty …, jímž k dětem lidským může přijíti spasení, pouze ve jménu a skrze jméno Krista.“[34]

Obracím se na matky, které vychovávají děti bez otce v rodině – slibuji vám, že když budete mluvit o Ježíši Kristu, pocítíte, jak vám bude žehnat moc nebes.

Poté, co sestře Stelle Oaksové zemřel manžel, vychovala své tři malé děti (včetně staršího Dallina H. Oakse[35]) jako osamocená matka. Kdysi řekla: „Bylo mi dáno poznat, že Pán mě miluje a že své poslání zvládnu. Pocítila jsem obklopující lásku … [a věděla jsem, že nám bude pomáhat] zvládat protivenství, která přijdou.“[36]

Obracím se se speciální žádostí na otce: buďte prosím důležitou součástí snahy mluvit se svými dětmi o Spasiteli. Kromě slov od svých matek potřebují i slova potvrzující vaši víru.

Ačkoli mohou nastat chvíle, kdy dítě nebude naslouchat s vírou v srdci, vaše svědectví o Ježíšovi mu zůstane v mysli a v duši. Vzpomínáte si na příběh o Almovi, který se rozhodl vydat se špatnou cestou? Při svém návratu řekl:

„Vzpomněl jsem si …, že [můj otec mluvil] ohledně příchodu … Ježíše Krista, … který usmíří hříchy světa.

Když se mysl moje zmocnila této myšlenky, zvolal jsem v srdci: Ó Ježíši, ty Synu Boží, buď milosrdný ke mně.“[37]

Pokud dítě nenaslouchá, nezoufejte. Čas i pravda jsou na vaší straně. V pravé chvíli se vaše slova vrátí, jako kdyby přišla ze samotného nebe. Vaše svědectví nikdy vaše děti neopustí.

Když budete uctivě mluvit o Spasiteli – v autě, v autobusu, u večeře, když klečíte při modlitbě, během studia písem nebo při rozhovoru pozdě večer – Duch Páně bude vaše slova doprovázet.[38]

Když budete dělat to nejlepší, co dovedete, svědectví o Ježíšovi jemně spočine v srdci vašich dětí. Budou pak přicházet k Nebeskému Otci v pokorné modlitbě a budou pociťovat Jeho vliv skrze moc Ducha Svatého. Silnější osobní víra v Ježíše Krista je pak připraví na výzvy, kterým budou muset dozajista čelit.[39]

S Billem Forrestem a Debbie Hutchingsovou jsem se seznámil, když jsme byli studenti na Univerzitě Brighama Younga. Bill se tehdy vrátil z misie. On a Debbie se do sebe zamilovali a byli oddáni v chrámu Oakland v Kalifornii. Pak založili rodinu v Mese v Arizoně a byli požehnáni pěti syny a dvěma dcerami. Bill a Debbie učili své děti milovat Pána Ježíše Krista tak, jak Ho milovali oni. Jejich syn, starší Daniel Forrest, který právě slouží v Mexické misii Oaxaca, řekl: „Každé ráno bez výjimky jsme předtím, než

jsme šli do školy, četli u stolu písma a diskutovali o nich.“

Jejich dcera Kara, která je nyní vdaná a má dvě vlastní děti, si stále živě pamatuje na to, jak jí otec na střední škole vozil na její ranní akce. Řekla: „Tatínek si rád zapamatovával citáty, verše z písma a básně, [a během oněch ranních cest autem] jsme si je cvičně odříkávali.“ Jedním z jeho oblíbených veršů z písem byl tento: „Pamatujte, pamatujte, že na skále Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží, musíte postaviti základ svůj; aby, až ďábel vyšle mocné větry své …, [neměl] nad vámi žádné moci k tomu, aby vás … [stáhl] do propasti … pro onu skálu, na níž jste postaveni.“[40]

V pátek před velikonoční nedělí v roce 2000, přesně před 10 lety, Bill Forest sloužil jako biskup sboru Estate Groves v Arizoně. Když jel do práce, pouhé dva kilometry od domova, narazilo do jeho auta velké nákladní auto se štěrkem. Debbie a děti, kteří odjeli krátce po Billovi, nečekaně dorazili na místo tragédie. Bill nehodu nepřežil. Nesmrtelný duch tohoto milovaného manžela a otce byl náhle vzat domů k Tomu, kdo překonal smrt, k Synu Božímu, Jehož slavné Vzkříšení se chystali společně oslavovat v onu velikonoční neděli.

Jak našly Debbie a jejích sedm dětí (z nichž nejmladšímu bylo teprve pět let) sílu, kterou potřebovaly? Kara, které bylo v době nehody jejího otce 15 let, mi nedávno řekla: „Jsem vděčná [mamince a tatínkovi] za to, jak mě učili [o Spasiteli]. Četli se mnou písma, modlili se se mnou a byli příkladem [Spasitelovy] pravé lásky, láskyplnosti a trpělivosti. … Velikonoce [jsou] pro mě každoročně citlivým obdobím, kdy přemýšlím o životě, poslání a Vzkříšení našeho Spasitele a kdy vzpomínám na život svého pozemského otce.“

Starší Daniel Forrest řekl: „Bylo mi 10 let, když mi otec zemřel. Bylo to těžké. … Maminka byla vždy příkladem toho, čemu učil Spasitel. Nosím s sebou jmenovku svého otce z jeho misie ve Španělsku. Mé [dva] oblíbené citáty od otce [zní]: ‚Dva lidé mohou dokázat cokoli, pokud je jedním z nich Pán‘ a ‚Spasitel musí být naším základem. Bez tohoto základu klopýtáme.‘ “

Srdce dětí z rodiny Forrestových naplnila víra v Ježíše Krista. Během tohoto velikonočního víkendu, 10 let od smrti jejich otce, ho stále velmi postrádají, ale osten jeho smrti je „pohlcen v Kristu“.[41] Vědí, že díky nezměrnému daru Spasitele mohou být opět se svým pozemským otcem i s Otcem Nebeským.

Vyprávějte mi příběhy o Ježíšovi.

Za okamžik si vyslechneme proroka Božího. Když Pán mluvil o svém proroku, řekl: „Slovo jeho budete přijímati jako z mých vlastních úst.“[42] Svědčím o tom, že president Thomas S. Monson je Pánův mluvčí na zemi.

Svědčím o tom, že Ježíš je Kristus, Spasitel veškerého lidstva. Jeho život, Jeho Usmíření, Jeho Vzkříšení a Jeho očekávaný návrat jsou tak jisté a zaručené jako východ slunce. Jeho jméno budiž chváleno na věky věků.[43] V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Thomas S. Monson, „Stálé pravdy pro měnící se časy“, *Liahona,* květen 2005, 19.
2. Thomas S. Monson, „Kéž máte odvahu“, *Liahona*, květen 2009, 123.
3. Thomas S. Monson, „Příklady spravedlivosti“, *Liahona*, květen 2008, 65.
4. Thomas S. Monson, „Slovo závěrem“, *Liahona,* listopad 2009, 109.
5. Thomas S. Monson, „Než se sejdeme zas“, *Liahona*, květen 2009, 113.
6. „Tell Me the Stories of Jesus“, *Children's Songbook,* 57.
7. Alma 1:25.
8. Jan 14:6.
9. Viz Abraham 3:2–28.

10. Abraham 3:27.
11. Viz Lukáš 2.
12. Viz Lukáš 2:7.
13. 3. Nefi 27:29.
14. Viz Lukáš 10:21.
15. Viz Lukáš 11:2–4.
16. Viz 3. Nefi 17:11–24.
17. Mormon 6:17.
18. Viz Lukáš 4:1–13.
19. Jan 6:67. Když president Monson vloni promlouval k mládeži, řekl: „Budete … [vyzváni], abyste [hájili] to, čemu věříte. Nebudou-li však kořeny vašeho svědectví pevné, bude pro vás těžké odolávat posměchu těch, kteří vaši víru zpochybňují.“ (*Liahona*, květen 2009, 126.)
20. Viz Marek 1:40–42.
21. Viz Lukáš 18:35–43.
22. Viz Marek 6:34–44.
23. Viz Marek 4:35–41.
24. Viz Jan 11:8–53.
25. Moroni 7:37.
26. Marek 5:36.
27. Viz 1. Petrova 2:21–25.
28. Viz Lukáš 22:47–48; 23:32–46.
29. Viz Jan 20:11–23.
30. Viz 3. Nefi 11–26.
31. Viz Joseph Smith–Životopis 1:17.
32. Viz Nauka a smlouvy 88:104.
33. „Tell Me the Stories of Jesus.“
34. Mosiáš 3:17.
35. Starší Dallin H. Oaks kdysi poznamenal: „Když jsem byl chlapcem, většinu večerů jsem strávil četbou knih. Jednou z mých oblíbených knih byl i *Hurlbut's Story of the Bible* [*Hurlbutův příběh o Bibli*] … , kniha [obsahující] 168 příběhů z Bible. Miloval jsem tyto příběhy a mnohokrát jsem je přečetl.“ („Bible Stories and Personal Protection“, *Ensign,* Nov. 1992, 37.)
36. Stella Oaksová, „Thy Will Be Done“, Leon R. Hartshorn, comp., *Remarkable Stories from the Lives of Latter-day Saint Women,* 2 vols. (1973–1975), 2:184.
37. Alma 36:17–18.
38. V dnešním světě potřebujeme více než kdy jindy, aby to, co Enos řekl o svém otci, říkaly i naše děti o nás: „Slova o věčném životě …, jež jsem často slýchal svého otce promlouvati, mi pronikla hluboko do srdce. A duše má hladověla; a já jsem poklekl před svým Tvůrcem.“ (Enos 1:3–4.)
39. President Monson slíbil mládeži: „Když bude vaše svědectví o evangeliu, o Spasiteli a o našem Nebeském Otci pevně zakořeněno, bude mít vliv na vše, co děláte, po celý váš život. … Budete-li svědectví neustále vyživovat, ochrání vás.“ (*Liahona,* květen 2009, 126.)
40. Helaman 5:12.
41. Mosiáš 16:8.
42. Nauka a smlouvy 21:5.
43. Viz Alma 26:12.

President Thomas S. Monson

Slovo na závěr

Maják Páně vysílá signály snadno rozpoznatelné, které nikdy nezhasnou.

Toto závěrečné zasedání bylo úžasné. Zřídkakdy jsem slyšel tak znamenitá kázání pronesená tak málo slovy jako dnes. My všichni jsme zde, protože milujeme Pána. Chceme Mu sloužit. Náš Nebeský Otec nad námi bdí – o tom svědčím. Uznávám Jeho ruku ve všech věcech.

Jeden krátký úryvek z písem zní:

„Doufej v Hospodina celým srdcem svým, na rozumnost pak svou nezpoléhej.

Na všech cestách svých snažuj se jej poznávati, a oť spravovati bude stezky tvé.“[1]

Toto bylo vždy součástí mého života.

Drazí bratři a sestry, blížíme se k závěru konference, která byla nanejvýš povznášející a inspirující. Poté, co jsme naslouchali radám a svědectvím těch, kteří k nám promlouvali, věřím, že jsme bohatě požehnáni a že jsme ještě více odhodláni žít podle zásad evangelia Ježíše Krista. Je dobře, že jsme tady byli. Vyjadřujeme vděčnost každému, kdo k nám promlouval, stejně jako těm, kteří pronášeli modlitby.
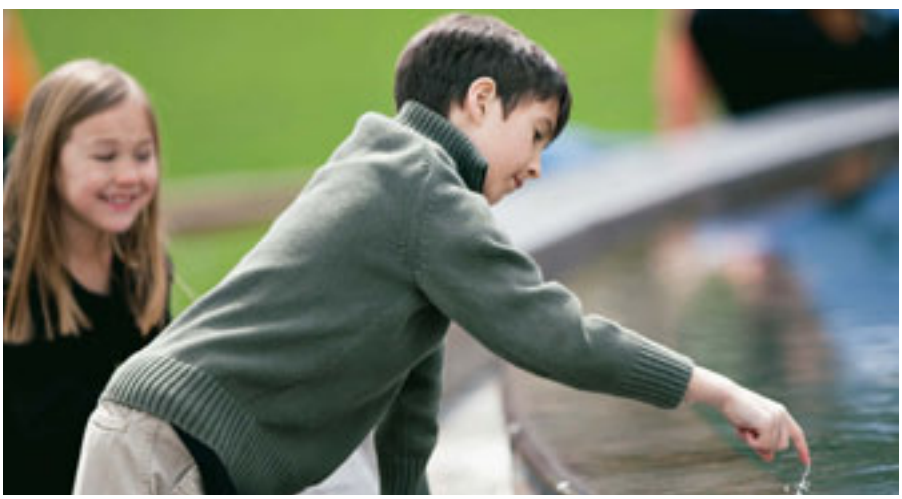
Hudba byla úžasná. Vybavují se mi verše, které nalezneme v Nauce